Frukt av "Toronto-väckelsen"

Hank Hanegraaff är en i USA känd kristen författare och radioröst. Han har också blivit en av de ledande gestalterna inom den kristna motståndsrörelsen mot villoläror i kristenheten. Hanegraaff har skrivit två mycket angelägna böcker när det gäller att avslöja villoläror och falska väckelser: *Christianity in crisis* (Kristenhet i kris) och *Counterfeit Revival* (Förfalskad väckelse). I dessa tar han upp bl.a. Trosrörelsen, Kansas profeterna och Toronto-väckelsen.

Vi vill här ta med ett kort men viktigt avsnitt ur boken *Counterfeit Revival*. Det är Lennarts fru Anita som har gjort översättningen (böckerna finns inte på svenska). Avsnittet är hämtat från kapitlet ”Fatal fruit” (”Ödesdiger frukt”) vilket handlar om en kvinna som drabbades av ”Toronto-välsignelsen”. Många som drabbats av denna "välsignelse" (eller varianter på den) mår inte sällan dåligt – ibland utan att medge det själva. Kanske någon kan känna igen sig i denna berättelse och därmed förstå att problemen inte är ”satans attacker” mot upplevelserna utan direkt dålig frukt av denna s.k. ”välsignelse”. Berättelsen härstammar ifrån ett av Hanegraaffs radioprogram dit denna kvinna ringde.

Viktig notering: 2017 gick Hanegraaff med i en grekisk-ortodox kyrka USA och lämnade därmed den evangeliska tron bakom sig. Han har även en negativ syn på staten Israel. Detta gör att vi inte kan rekommendera den undervisning från Hanegraaff som handlar om den kristna tron i allmänhet. Men de två böcker vi nämner ovan är viktiga och läsvärda.

En kraschad tro

Hank Hanegraaff berättar:

En desillusionerad anhängare till den Förfalskade väckelsen ringde mig till radiosändningen ”Bible Answer Man” den 1 maj 1996. Precis innan jag skulle sluta för dagen klämde jag in ett sista samtal. Kvinnan som ringde var helt klart uppskakad och rädd. Hon berättade att hennes pastor hade åkt till Toronto Airport Vineyard och hade ”tagit med sig det här tillbaka”. Han hade åkt dit skeptisk, men kommit tillbaka troende, övertygad om att kraften han hade drabbats av var verklig. Han övertalade sina församlingsmedlemmar att de skulle låta honom be för dem och de började också erfara vad han hade erfarit. Kristy kände emellertid ingenting förutom frustration.

Om det här var från Gud, sade pastorn, så behövde hon verkligen bli vidrörd. ”Varför Gud”, vädjade hon, ”varför lämnar Du mig utanför?”

Hon satte sig ner på golvet och började gråta bittert medan alla människor runtomkring henne fortsatte att skratta, skaka och falla. Plötsligt insåg hon at hon låg platt på marken, utan att kunna röra sig. Hennes frustration vändes i fruktan.

Även om hon berättade detta för mig mer än ett år senare, kunde jag fortfarande höra fruktan i hennes röst. Jag var övertygad att hon behövde veta exakt vad som hade hänt. Jag började förklara varför upplevelsen hon hade haft var obiblisk och farlig. Jag förklarade att konsekvenserna av sådana upplevelser brukade vara kraftiga känslomässiga svängningar, depression, ängslan, ilska, irrationella utbrott, ihållande transliknande tillstånd, känsla av sinnesrubbning och förvirring. Medan jag pratade började hon gråta.

”Detta är vad som hände mig” sade hon mellan snyftningarna. Medan hon försökte återfå fattningen erkände hon att hon fortfarande vacklade av effekterna av sin upplevelse. Hon sade att då hon slutligen reste sig från golvet kände hon det som om hon hade sprungit ett ”hundramilamaraton”. Faktum var att hennes fysiska effekter av depressionen var så allvarliga att hennes doktor var tvungen att ställa henne på antidepressiv medicinering.

De andliga konsekvenserna var lika allvarliga. Hon började ifrågasätta kristendom överhuvudtaget. Glädjen hon så förtvivlat hade sökt i en mystik upplevelse blev ett levande helvete:

> ”Mitt förhållande till Herren är fullständigt upp och ner. Jag är rädd för att be. Jag är rädd för att ta reda på vad upplevelsen verkligen var, för jag vet att den inte var från Gud. Jag är rädd för att gå till kyrkan, jag är rädd för Gud. Jag har sett saker som går helt emot varje god sak som

> jag lärde mig från Bibeln när jag var nykristen. Detta skrämmer mig. Jag är rädd att detta har gjort något med mig och min man för evigt.
>
> Det har tagit så lång tid för oss båda att komma tillbaka till bibelläsande och bedjande. Det är nästan som om vi inte förstår frälsningen längre. Jag kommer ihåg dagar när det var så tydligt, nu verkar allt så förvirrande. Jag är fortfarande rädd. Vi läser och vi ber, men fortfarande är inte förhållandet till Gud vad det brukade vara. Jag kallar inte detta en ”välsignelse”! Det var en mardröm som precis håller på att lämna mig, min man och vårt äktenskap. Det gör mig så arg att ser hur mycket detta har skadat vår familj och rört till det i vårt förhållande.
>
> Jag vet inte vart jag är på väg andligen. Jag har ingen längtan efter Herren. Jag är så kritisk nu och så skeptisk att jag inte vet vem jag kan lita på.
>
> Jag vet att det är många troende som jag som inte vet. Allt gick så gradvis. När ledarskapet som jag litade på, som verkade vara så grundade i Ordet, godkänner detta, känner jag mig skyldig att gå emot det.”

Allteftersom jag fortsatta att prata med Kristy började hon förstå att hon, liksom hennes pastor, hade dignat under sociopsykologisk manipulationstaktik. Hon började också förstå att dessa manipulationstekniker tillhandahåller jordmån i vilken sataniskt och andligt bedrägeri gror.

Förståelse bringade avslutning och plötsligt kunde hon se en ljusning på den illavarslande himlen. ”Min berättelse måste hjälpa andra” sade hon, ”annars var det helt onödigt. Jag kan tala från båda sidor nu. Jag erfor en förlamning i kroppen, men nu vet jag att det inte var från Gud. Om jag kan hjälpa någon så var det värt all smärta. Jag vet att erfarenheten var verklig och jag vet också hur den framkallades. Nu mer än någonsin vet jag att den inte var från Gud”.

Medan Kristy *nästan* lämnade kristen tro håller många, många på att lämna tron efter en sådan här erfarenhet, skriver Hank Hanegraff slutligen.

Har du varit med om detta?
Vägen ut ur dessa plågor är att avsäga dig alla upplevelser och läror från Trosrörelsen, Toronto, Pensacola, Lakeland eller var de nu härstammar ifrån. Det går inte att behålla det minsta - avsäg dig allt - 101%! Be om förlåtelse för att du tog emot dessa villoandar. Lämna Kunskapens träd bakom dig! Sedan skall du söka dig (tillbaka) till vilan i skuggan under Livets träd, till den evangeliska tron

som håller sig till Bibeln, till barnaskapet hos Gud. Det gör du enklast (och billigast) hemma i din kammare med Gud, genom bibelläsning och bön.

En kraschad församling

Vi vill också ta med en berättelse som finns med i boken *Kundalini Warning* av Andrew Strom. Boken finns tyvärr inte på svenska, men här kan du läsa Andrew Stroms bok *Kundalini warning* på norska (pdf-dokument).

Jesus sa att vi skall se på frukten. Det är vad vi gör just nu. Paul Gowdy var pastor i just Toronto. Det han säger i denna berättelser säger något ytterligare om hur farliga dessa villfarelser är.

Paul Gowdy berättar:

Efter att ha varit med tre år i "Toronto-väckelsen" och i "Soaking" blev vår Vinyard församling utanför Toronto nästan självutplånad. Vi åt upp varandra med förtal, sekterism, splittringar, kritik m.m. Vi verkade mitt i Toronto Airport Christian Fellowship och levde nästan där. Men vad hade hänt med oss? Vi hade blivit de mest köttsliga, omogna, bedragna kristna som ni kan tänka er. Jag sade då till en pastor i Scarborough Vineyard Church att sen den här "Toronto-väckelsen" kom så har hela församlingen smulats sönder i bitar - och han höll med. Min upplevelse var att de nådegåvor som nämns i 1 Kor 12 var mycket vanligare i församlingen före januari 1994 (året när Torornto-väckelsen startade) när den påstådda andeutgjutelsen kom. Under åren 1992-93 när vi bad för människor upplevde vi en vad vi tror äkta profetia och befrielse och mycket nåd från Herren. Efter Toronto-väckelsen startade så förändrades allt det äkta till: "Mer Herre, ge MIG MER Herre" och en massa rop på "Eld" och och konstiga skakningar och uttrycken "ooh, ooh, OOH, WOOOAAH" i bönerna.

/Anita och Lennart